

Sborový dopis – Velikonoce 2020

Česko-bratrská církev evangelická v Chlebích

Chleby 55, 289 31, e-mail: chleby@evangnet.cz, web: chleby.evangnet.cz

Príspevky na podporu sboru můžete posílat na účet: 503749339/0800

Kontakt na administrátora: 721 832 383, martin.fer@evangnet.cz

Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí.

A v podobě člověka se ponižil, v poslušnosti podstoupil smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi, i pod zemí - a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus je Pán.

Epištola Filipským, 2. kapitola 6-11

Tajemství života je v moci oběti. Semínko zahozené do země dá život nové rostlině. Matka se vzdá pohodlí, kariéry a několik měsíců nosí nový život, aby se mohl narodit. A pak se ještě léta starat a chránit. Záchranáři, kteří nasazují život pro neznámé lidi. Jen několik příkladů, kdy je zřejmé, že život bez oběti nemůže být. Ale platí to i jinde – a zvláště tam, kde to tolik nevidíme.

Chcete-li si nějak jednoduše shrnout význam Velikonoc, můžete třeba právě takto: **Tajemství života je v moci oběti.** Život je tam, kde vládne ochota vzdát se pro druhého svých nároků. A že těch nároků máme (a nemusí jít hned o život): Třeba mít svůj klídek a pohodu. Mít svou pravdu. Mít své soukromí. Nárok na štěstí a spokojenost. Na zdraví a dlouhý život. Nárok na to být uznáván a milován. Nárok na to být finančně zajištěn. Mít rodinu. Mít, co se mi líbí. Nebýt rušen svědomím. Druhými... Náš život je plný různých nároků, přání, zájmů, potřeb – více či méně ospravedlnitelných, rozumných, důležitých, splnitelných... A nejsou-li potřeby ukojeny, býváme nejistí, rozmrzelí, zklamaní, v depresích, hrouť se nám svět.

Víme ovšem, že nároky všech nemohou být uspokojeny. Všechny možné konflikty, zničené vztahy a příroda o tom dost výmluvně svědčí. Jenže, když přece já chci, potřebuji, toužím... Když se toho vzdám, tak co budu mít? O všechno přijdu? Nebo budu za hlupáka a slabocha...

Starokřesťanský hymnus z epištoly Filipským zpívá o Jednom, co by také mohl mít spravedlivý nárok a to dost velký – být roven Bohu. Z hůry nebeské se dívat, jak to na tom světě koulíme a všelijak koníme. Mohl mít ten nárok, ale vzdal se ho. *Nelpěl na své rovnosti s Bohem, ale stal se jedním z lidí.* Sestoupil mezi ně, mezi nás. A ani mezi lidmi nelpěl na tom, aby životem prošel bez problémů, jako pán, jako ten, kdo všechno ví a občas něco ze svého moudra utrousí nám nevědomým – *nýbrž vzal na sebe způsob služebníka.* Vzdal se toho, co by mohl mít a čím vším by mohl být, čeho by mohl dosáhnout a svůj život daroval těm, se kterými se setkával a kteří zrovna potřebovali pomoc. Otevíral jim cestu k životu, ve kterém už ztratili naději a důvěru, přátele, Boha. „Blázen“, řekli by mnozí. Člověk přece musí mít nějaké hranice, nemůže se vydat úplně. To se nedá, to se odrovnáš... ano *sám sebe zmařil.* Skutečně se „odrovnal“, přesněji: žil tak, až to některé provokovalo natolik, že se naštváli a dali ho odrovnat. A on se nechal.

Nebránil se. Neutekl. Neschoval se do závětrí. *V poslušnosti podstoupil smrt a to smrt na kříži.* Nelpěl ani na životě. Na důstojné, klidné a vyrovnané smrti. Svě lpění a touhy, potřeby a nároky vyměnil za důvěru, že Bůh je člověku nablízku, pomáhá mu a nikdy ho neopustí. Důvěru, že si nemusím nic nárokovat, protože všechno podstatné dostanu. A že Bůh ví, co je skutečně důležité. Ta důvěra ho vedla k tomu, že víc než na sobě mu záleželo na druhých – a na tom, aby jim celým způsobem života dodal naději, důvěru v Boha, který je blízký a pomáhá. Který člověka nikdy neopouští. Ani když všichni ostatní opustili. Dokonce ani ve smrti ne. *Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno.* Aby ti, kdo se odváží na tu křehkou cestu důvěry vstoupit, směli doufat, že to není cesta marná. Že, když se vzdají svých nároků, tak přes všechny dočasné ztráty, prohry a neúspěchy vposledku nic neztratí – naopak naleznou: **Život.**

Sestry a bratři,

milí přátelé našeho sboru, blíží se Velikonoce a my vás chceme pozvat k bohoslužbám a setkáním - svátečním i k těm pravidelným. V tomto vydání sborového dopisu naleznete také zprávu, která zazní/zazněla na sborovém shromáždění 15. března a informuje o tom, co se za minulý rok ve sboru událo.

Přejeme vám radostné Velikonoce, a i v době koronavirových epidemií dostatek odvahy a naděje, která vychází z Kristova vzkříšení.

Za staršovstvo sboru

Martin Fér, administrátor

Jiří Zajíček, kurátor

Bohoslužby ve velikonočním období

(vždy od 8.30 ve sborovém domě čp. 49)

10. dubna – **Velký pátek**

(bohoslužby s večeří Páně)

12. dubna – **Boží hod Velikonoční**

(bohoslužby s večeří Páně)

Pravidelné bohoslužby každou neděli od 8:30, od května v kostele.

(pokračování na druhé straně)

Myslím, že není nic těžšího, než se vzdát sám sebe. Je to těžší v obyčejných životních situacích a rozhodováních, než, když jde o skutečné nasazení života. V koutku duše se bojíme, že bychom něco ztratili, kdybychom neměli to, co chceme a na čem nám záleží. Vzdát se svých nároků - obětovat se - to není lehké. Ježíšův zápas v Getsemane nám ukazuje, že ani pro něj to nebylo lehké. Také Ježíš měl přání a touhy, sny a naděje. Ale nakonec se odvážil důvěřovat, že na nich nemusí trvat za každou cenu („Ne jak já chci, ale tvá vůle se staň...“).

„Všechno důležité, co jsem chtěl, jsem dostal, až když jsem to přestal chtít“, slyšel jsem nedávno od jednoho moudrého člověka. „A ne vždycky tak, jak jsem si představoval.“ Velikonoční ráno a prázdný hrob nám chtějí otevřít výhled k naději, že o nic nepřijdeme. Nic podstatného neztratíme, vzdáme-li se sami sebe, svých nároků. Naopak. Otevřeme si tím cestu k druhým, k opravdovým vztahům, k pokoji – jedním slovem k Životu.

Je to těžké a nedaří se nám to. Ale Bohu díky smíme slyšet: Kristus byl vzkříšen! Vzkříšen k životu věčnému. Bohu díky smíme vědět o tom zvláštním tajemství života: je v moci oběti. Zvláštní moc, která přemáhá i smrt. Zkusme nad tím (nejen o Velikonocích) přemýšlet.

Martin Fér

Zpráva o činnosti chlebského sboru v roce 2019

Rok 2019 byl (v dobrém) poznamenán zejména podstatnou obměnou staršovstva. Zvoleni byli Eva Svárovská, Eva Blažková, Michal Hudcovic, Radek Šturm, Vladimír Šturm a Jiří Zajíček (ten byl posléze zvolen též kurátorem). Od té doby se staršovstvo schází pravidelně téměř v plném počtu, což do té doby pravidlem už dlouhou dobu nebylo. Staršovstvo se odhodlalo jednak uskutečnit prodej budovy a pozemku chlebské školy a jednak začít vážně jednat o budoucím správním uspořádání sboru, protože za současné situace je samostatnost sboru neudržitelná jak finančně, tak co do počtu aktivních účastníků sborového života. Několikrát jsme se sešli se staršovstvem sboru v Bošíně, protože možnost spojení s tímto sborem je jednou z variant budoucího uspořádání. Pokusili jsme se též sborový život oživit a opět začít konat biblické hodiny. Zatím proběhla první a během vydání tohoto dopisu další. Při tzv. „biblické hodině“ se snažíme společně hovořit nad daným biblickým textem (nyní probíráme knihu proroka Jonáše).

Jinak rok 2019 běžel svým standardním provozem. Konaly se nedělní bohoslužby s průměrnou účastí 8-10 členů sboru, večere Páně se vysluhovanou jednou za měsíc. Díky patří sestře Blažkové, která se stará o topení. Kázal administrátor br. Martin Fér z Poděbrad, vydatně pomáhá br. jáhen Petr Mazur z Bošína. Čtené bohoslužby byly výjimečně, vykonal je br. Jiří Zajíček, který rovněž obětavě plní funkci varhaníka. Bohoslužeb se účastní převážně členové sboru z Chleb, ze Šlotavy, Oskořínku a Hrubého Jeseníku. Loni vyšly dva sborové dopisy, kterými jsme kontaktovali členy sboru.

Sbor se i loni zapojil do celonárodní akce „Noc kostelů“, při které do kostela zavítali návštěvníci z blízkého i vzdáleného okolí. Vedle tradičního programu – prohlídky varhan a věže, byl koncert žáků nymburské Základní umělecké školy.

Sbor má zhruba 122 členů. Církevní pohřeb se konal jeden – bratra Jaroslava Bečky. Několik členů zemřelo bez církevního rozloučení, několik jsme z kartotéky odepsali, protože je nemůžeme dohledat.

Na chod sboru přispělo 34 členů průměrným salárem 810,- Kč. Přílohou sborového dopisu je též leták, kterým ústředí církve připomíná, že předpokládané příspěvky na život sboru a církve činí 5 procent čistého příjmu člena sboru.

Díky všem, kdo se aktivně podílejí na činnosti sboru, není nás mnoho a každá pomoc je důležitá!

Zprávu zpracoval: Martin Fér, administrátor sboru

Přehled příjmů a výdajů za rok 2019		Výdaje:	
Příjmy:		Odvod do Personálního fondu	- 43 500,-
Sbírky sborové	- 27 018,-	Celocírkevní repartice	- 10 530,-
Dary	- 19 900,-	Seniorátní repartice	- 6 000,-
Salár	- 27 550,-	Odvod celocírkevních sbírek	- 6 812,-
Sbírka JJ	- 2 600,-	Energie	- 12 361,-
Ostatní sbírky ven	- 4 212,-	Daně a poplatky	- 1 385,-
Ostatní:	- 33 749,-	Běžná údržba	- 4 370,-
(nájem z fary, pronájem věže kostela a pozemků)		Cestovné	- 5 023,-
Celkem příjmy (výjma sbírek ven a JJ):	108 366,- Kč	Ostatní náklady (účetní, tiskoviny)	- 20 673,-
		Celkem výdaje:	103 910,- Kč

V případě, že máme ve Vaší adrese chybu, dejte nám prosím vědět. Sborový dopis Vám také můžeme napříště zasílat e-mailem. Dejte nám vědět na adresu sboru: chleby@evangnet.cz. A nezapomínejte prosím na pravidelné placení saláru a darů na činnost sboru. Číslo účtu naleznete v záhlaví. Děkujeme.

